

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ala Cobăneanu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Primăria mun. Chișinău,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Buruian Mihail împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Primăria mun. Chișinău și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 noiembrie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a ț ă :

La 25 martie 2015, Buruian Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că a activat la Curtea de Apel Chișinău în calitate de judecător de la întemeierea Tribunalului Chișinău din 24 august 1996 pînă la 23 aprilie 2014, cînd a demisionat.

Menționează că prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău nr. 2-798 din 30 martie 2004, a fost obligată Primăriei mun. Chișinău să acorde spațiul locativ familiei sale.

La fel, indică că prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 septembrie 2006, a fost schimbat modul de executare a hotărîrii din 30 martie 2004 și obligat Consiliul mun. Chișinău să execute hotărîrea privind acordarea spațiului locativ familiei Buruian Mihail pînă la 01 decembrie 2006.

Relevă că la 04 septembrie 2007, a depus cerere în temeiul art. 41 Cod de executare la Oficiul de Executare Centru, solicitînd informarea sa despre cauzele neexecutării hotărîrii, despre măsurile întreprinse în acest sens, despre numărul total de hotărîri executate după 01 decembrie 2006 privind atribuirea de către Primăria mun. Chișinău a spațiului locativ conform procedurilor de executare intentate, indicînd în fiecare caz data pornirii procedurii de executare și data executării acesteia, însă nu a primit răspunsul adecvat.

La fel, menționează că la 22 octombrie 2007 a depus cerere către Primăria și Consiliul mun. Chișinău, solicitînd în corespundere cu art. art. 5, 41 Cod de executare,

art. art. 10, 11 din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, comunicarea despre: numărul total de locuințe acordate de către Consiliul mun. Chișinău începînd cu 01 decembrie 2006; numărul locuințelor acordate persoanelor care dispun de dreptul de asigurare cu spațiul locativ conform hotărîrilor judecătorești; precum și măsurile întreprinse în vederea executării hotărîrii privind acordarea spațiului locativ familiei Buruian Mihail.

Afirmă, că prin răspunsul nr. B-3181/07 din 07 decembrie 2007 a fost informat că este inclus în lista sub nr. 27, dar și despre imposibilitatea executării hotărîrii în legătură cu lipsa spațiului locativ liber, însă nu a primit răspuns referitor la numărul locuințelor acordate persoanelor care dispun de dreptul de asigurare cu spațiul locativ conform hotărîrilor judecătorești.

Relatează că ulterior, s-a adresat în instanța de judecată cu privire la schimbarea modului de executare hotărîrii din 30 martie 2004, prin încasarea costului unui apartament în mun. Chișinău, sau de acordare a terenului pentru construcția casei de locuit.

Totodată, menționează că în luna februarie 2014 a solicitat executorului judecătoresc inițierea tranzacției de împăcare între părți și la data de 12 februarie 2014 a fost întocmit proiectul tranzacției pe care l-a semnat, dar nu a fost acceptat de debitor.

Iar, la 15 august 2014 a fost întocmit proiectul unei noi tranzacții de împăcare între părți, prin care a fost de acord să diminueze suma costului locuinței pînă la 25 992 euro, avînd în vedere prețul preferențial redus, preț indicat în contractul de investiții încheiat între creditor și SRL „Basconlux”, însă nici acesta nu a fost acceptat de debitor.

Susține că la 30 ianuarie 2015, s-a adresat cu cerere către Primăria mun. Chișinău cu privire la executare a hotărîrii judecătorești vizate, la care prin răspunsul nr. B-904/15 din 24 februarie 2015, a fost informat despre faptul că se întreprind măsuri în vederea executării hotărîrii, și cu titlu de informații i s-a comunicat că din 2006 pînă în prezent au fost executate 98 de hotărîri judecătorești, iar la restul întrebărilor în cerere nu a primit răspuns.

Solicită reclamantul obligarea Primăriei mun. Chișinău în termen de 15 zile de la data devenirii irevocabile a hotărîrii judecătorești să-i furnizeze informația în scris referitor la: măsurile concrete întreprinse de către Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău în vederea executării hotărîrii judecătorești privind acordarea spațiului locativ familiei Buruian Mihail în perioada 2004-2015; copia Deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 37/34 din 27 decembrie 2005 cu privire la examinarea demersului expedit de Departamentul de Executare, referitor la executarea hotărîrilor definitive ale instanțelor judecătorești privind asigurarea cu spațiu locativ; copia listelor privind evidența persoanelor în perioada 2004-2015 în vederea asigurării cu spațiul locativ în baza hotărîrilor judecătorești; numărul total de locuințe acordate de către Consiliul mun. Chișinău după 01 decembrie 2006 persoanelor, care dispun de dreptul de asigurare cu spațiul locativ în baza hotărîrilor judecătorești, incluzînd separat și informația privind executarea astfel de hotărîri prin încheierea tranzacțiilor de împăcare; numărul total de locuințe acordate de către Consiliul municipal Chișinău după 01 decembrie 2006, persoanelor scrise în listele de evidență privind asigurarea cu spațiu locativ.

La 05 octombrie 2015, reclamantul Buruian Mihail a înaintat cererea de concretizare a acțiunii în partea pct. c) cu următorul conținut: cînd și în ce mod a fost

sistată de către debitor activitatea de folosire a listelor de evidență a persoanelor privind asigurarea cu spațiu locativ în baza hotărârilor judecătorești (f. d. 40).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău 06 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind obligată Primăria mun. Chișinău să furnizeze lui Buruian Mihail informația în scris referitoare la: măsurile concrete întreprinse de către Primăria mun. Chișinău în vederea executării hotărârii judecătorești privind acordarea spațiului locativ lui Buruian Mihail în perioada 2004-2015; copia deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 37/34 din 27 decembrie 2015 cu privire la examinarea demersului expediat de Departamentul de Executare, referitor la executarea hotărârilor definitive ale instanțelor judecătorești privind asigurarea cu spațiu locativ social; când și în ce mod a fost întreruptă de către debitor activitatea de folosire a listelor privind evidența persoanelor înscrise în listele de asigurare cu spațiu locativ în baza hotărârilor judecătorești; numărul total de locuințe acordate de către Consiliul municipal Chișinău după 01 decembrie 2006 persoanelor care dispun de dreptul de asigurare cu spațiu locativ în baza hotărârilor judecătorești, incluzând și informația privind executarea astfel de hotărâri prin încheierea tranzacțiilor de împăcare; numărul total de locuințe acordate de către Consiliul municipal Chișinău după 01 decembrie 2006 persoanelor înscrise în listele de evidență privind asigurarea cu spațiu locativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de către Primăria mun. Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel instanța de apel a invocat prevederile art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) lit. c), art. 6, art. 7, art. 10 alin. (1) și alin. (3), art. 11, art. 21 alin. (1) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație care reglementează aspectele ce țin de informații oficiale, inclusiv cele cu accesibilitate limitată, drepturile solicitanților, obligațiile furnizorului de informații și apărarea dreptului de acces la informație, și care indică că persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că reclamantul a solicitat de la Primăria mun. Chișinău unele date ce vizează executarea hotărârilor privind acordarea spațiului locativ, care pentru el este absolut necesară pentru executarea hotărârilor, concluzionând, astfel că restrângerea dreptului de acces liber la informațiile oficiale poate avea loc doar dacă sunt întrunite cele trei exigențe în privința acestei restrîngerii, exigențe care s-au cristalizat și constituit într-o constantă cu reflectare juridică internă și internațională, denumita regula „triplului test”, conform căreia limitarea este prevăzută de lege, protejează un interes legitim și să fie necesară într-o societate democratică.

Or, informația solicitată în speță cade sub incidența art. 6 al Legii privind accesul la informație și urmează să fie furnizată subiectului de sesizare – intimatului, respectiv, Primăria mun. Chișinău care are obligația de a asigura liberul acces la informație, a procedat contrar normelor legale menționate, refuzând neîntemeiat furnizarea informației solicitată.

Concomitent instanța de apel a constatat că referirea la prevederile Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în cazul dat este pur formală și abuzivă, fiindcă prin hotărâre nu s-a dispus obligarea pârîtului la furnizarea datelor cu caracter personal a cărorva persoane concrete și respectiv, nu au fost lezate

interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale subiecților datelor cu caracter personal.

La 20 mai 2016, Primăria mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind pasibilă de casare.

Cu referire la prevederile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 cu privire la accesul la informație, art. 29-30 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, susține că la prelucrarea datelor cu caracter personal, operatorul este obligat să ia măsurile organizatorice și tehnice necesare pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva distrugerii, modificării, blocării, copierii, răspîndirii, precum și împotriva altor acțiuni ilicite, măsuri menite să asigure un nivel de securitate adecvat în ceea ce privește riscurile prezentate de prelucrare și caracterul datelor prelucrate.

Susține că instanța de judecată nu a luat în calcul faptul că intimatul are posibilitatea să solicite informația de la secția proces-verbal a Primăriei mun. Chișinău, unde se află toate actele necesare, inclusiv dispoziții, decizii ale autorităților administrației publice locale, prin care au fost repartizate diferite spații locative întru executarea hotărîrilor instanțelor de judecată.

Prin urmare, consideră că sub nici o formă nu a îngerădit dreptul intimatului la accesul la informație, ori însuși el a făcut abuz de prevederile legislației în vigoare în acest sens.

Menționează că anume operatorului îi revine dreptul de a decide asupra posibilității dezvăluirii volumului și categoriilor de date cu caracter personal prelucrate, cât și obligația de a oferi instrucțiuni în vederea asigurării, de către destinatari, a regimului de confidențialitate a acestora.

La fel, cu referire la prevederile art. 14 din Legea privind administrația publică locală, a invocat că Primăria mun. Chișinău în calitate de autoritate executivă are competența doar de a executa deciziile emise de către autoritatea deliberativă a Consiliului municipal Chișinău.

La 28 iunie 2016, Buruiană Mihail a depus referință la recursul declarat, prin care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat respingerea lui ca fiind inadmisibil cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe.

Indică că Curtea de Apel Chișinău în decizia din 13 aprilie 2016, a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei în raport cu normele de drept aplicate, pe cînd argumentele recurentului sunt neîntemeiate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 13 aprilie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 27 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 18531-4 (f. d. 107).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 mai 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ala Cobăneanu